

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. iiiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dominica. V. post pascha

liberalitate habemus in latrone dextro qd soi
lū petebat ut dñs eet mēor sui. Et ipse dīc
xit ei Hodie mecum eris ipadi. Amb. Ube
riorē ē grā p̄ h̄catio.

Tertiar. Quād. r̄c. Disserit q̄ orare ne
ligiūt cū sit tāta dei liberalitas: n̄ mi
tri li tales diuis p̄man bñficijs. q̄ lex dīc.
Vigilantibz r̄ no dormicētibz fm iura sub
ueniendū ē. f. ad vell. l. iij. q̄. Verba. Et o
rex p̄mutatioe. Cum vnuerio p̄. r̄ de do/
na. Inf dilectos. Audite: si rex mādaret
ut ad eū irent ciues hui⁹ ciuitatis petirū
qđ vellent r̄ accepturi: nōne vituperādi es
sent si negligerēt r̄c. Expone r̄ applica no
tādo illud Mar. xiiij. Vide: vige. r̄o.

Sermo. iij

Etite et acci

Pietz r̄c. Amē amen dicovob.
Si qđ petierit pa. i no. meo

dīc. Ioa. xvij. Ubi sūt tria p̄siderāda
Primum petitionis conditio: cū dīc. Si

qđ petierit pa. in no. meo.

Scđm rei petitepmissio: cū dīc dabit v.

Tertium p̄missiois certificatio: cū dicit,
Amen amen.

Pro p̄mo Aug. Nō petis in noīe salua
toris qđqđ petis ē rōne salutē. De secundo
Lu. xj. Petite r̄ dabis vob. De tertio Iо.
xvij. Ego sūvia p̄itas r̄ vita. p̄itas inquā
infallibilis certos nos faciens.

Petite r̄c.

Prim⁹ ar. An sc̄i cogscāt p̄zones no/
stras. Q, nō. Aug. li. Ó cura p̄ mortu
is ageda. Ne sc̄iūt mortui qđ agat viui eti
am eo p̄ filij. Contra Greg. xij. moij. Hoc

sc̄iūt alab̄ sc̄idēdū ē q̄ eu oipotēt̄ dei da
ritatē vidēt: n̄llo mō credēdū ē q̄ foras sit
aliquid qđ ignojet. R̄nder Bon. in. iij. di.
l. Est aliquid cogscere dupl. s. p̄pria p̄sidera

tioe/ vel alter⁹ instructioe. Lognitio p̄p/
priā p̄siderationē ē dupl. Aut em ē rei vt
p̄nt; r̄ p̄ certitudinē. Aut ē rei vt absent⁹ r̄
p̄ qđndā coīecturationem. Silt cognitio p̄
instructionē ē dupl. Aut est em p̄ reuelati
onē dei/ aut p̄ reuelationē alter⁹. Lū sit ita
qđ quadruplex mod⁹ cogscendi: prim⁹ non ē
in aniab̄ segatis q̄ntū ad act⁹ n̄ros qđdu
sūt illoc̄ sibi deputat⁹. distat em a nob̄ ni
si divisa fortasse p̄missioe ventat ad nos,

Sc̄ds i dānār̄ ec̄ potest n̄ i bonis q̄ huic
admixt⁹ ē error r̄ dubietas. Terti⁹ ē t̄mī
bonis. Quart⁹ p̄t cē in bonis q̄b̄ referunt demōes
v̄l̄ ip̄i dānāi. Hec Bon. Dīc aut Tho. q̄
cū nulla rectitudo delit sc̄is r̄ ad rectitudē
dinē voluntat̄ spectat quēlibet velle ea q̄
ad sp̄m p̄tinēt r̄ ad p̄fectionē btitudinis
exigūt q̄ bō habeat qđqđ velit r̄ nibil ior̄
dinate velit. hoc aut ad brōy gliaz p̄ince
q̄ oren̄ r̄ indigentibz auxiliū p̄stent ad sa
lute. sic enī dei cooperatores efficiunt q̄ m̄
bil est diuinū vt dīc Dion. iij. c. celest̄ bie
rarchie. Iō manifestū ē q̄ in p̄bo cogscūt
vora r̄ deuotioes confugiciūt ad se. Hec

Tho. in. iij. Pro fund. Dis amicus ve
rus desiderat qđqđ amico est necessariū si
cūt faceret p̄ seip̄o. Juxta illō qđ dīc Tē
renti⁹. Uer⁹ p̄būm h̄ est ee cōia amicou
in se oia. Ideo etiā vt dīc Aris. ix. Eth.
Amic̄ bona op̄at̄ amico vt p̄t. Cum itaq̄
sc̄i sint amici nr̄i veri: credēdū ē q̄ nobis
subuenire volūt r̄ n̄ras indigēt̄ cogicē
re vt nobis succurrat. Lū ḡ q̄nt̄ An sancti
r̄c. Dic r̄n. vt s̄. Ex q̄ conclude q̄ cū mul
ta deuotione r̄ reuerentia rogarē debem⁹
sanctos acsi eos palā facie ad faciem vide
rem⁹. q̄m r̄ nos orantes benigne aspiciunt
r̄ de nr̄a deuotioe letant̄. q̄m vt dīc Aug.
li. sol. Quoties bñ agim⁹ gaudēt angeli r̄
eadē rōne alij sc̄i. S̄ timedū ne p̄t men
tis impuritatē neq̄ de⁹ neq̄ sc̄i nr̄as oīo
nes videat̄ oculo misericordie. Nā dīc Isa. lī.
Iniquates v̄re diuiserit int̄ vos r̄ deuine
strū r̄ p̄tā v̄ra absc̄derūt faciēt̄ a v̄b
ne exaudiret̄ r̄c. Aud. o p̄tōies. Purgata
vo p̄scia si deū t̄ sc̄os rogam⁹ nullaten⁹ ē
diffidēt̄ q̄ libent̄ audiamur. Notate q̄sō
q̄ necessaria sit nob̄ oīo si volum⁹ surſū ad
deū t̄ sc̄os ire. Nēo em p̄ v̄tra facultas
r̄ nature facere n̄lī cū i strumento ad h̄ req
sitor bñ disposito. Verbi grā Hō q̄ ḡis
est nō p̄ surſū ascēdere n̄lī mediate scala.
Spūal̄ nos p̄tis aggrauati surſū ascē
dere n̄ possum⁹ n̄lī p̄ scalā oīomis q̄ pedē
h̄z i tra r̄ caput i celo. Figura Ben. xvij
Jacob v̄dit scalā sumitas ei⁹ celos tagē
bat r̄c. Spūal̄ p̄ scalā oīonē itellige p̄ la
cob a facie esau fugient̄ fidele fugient̄ a fa
cie diaboli q̄ p̄ oīonē ad deum debet ascen
dere Ro. xij. Oīoni instat̄.

Secundus art. In p̄ceden. r̄c. Hic de
terto qđ est nostra necessitas misera-
bilis qđ maxime est triplex.

Prima est necessitas impenitentis terrena-
rum.

Seunda est necessitas ademptionis di-
uinorum.

Tertia est necessitas evitatioñis per ihu-
colorum.

Prima igit̄ est necessitas r̄c. Terrena em̄
sunt a deo petenda p̄ necessitate vite. Siē
em̄ ait Aug. ad probā. de orādo deū. Hoc
licetare qđ licet desiderare. Lēporalia at
licet desiderare: sed p̄ncipalē nō debem̄?
vdic̄ Tho. q. q. vt in eis finē p̄stituam̄
sed sicut qđm̄ admīnīcula quibus iuuau-
mur ad tendendū ad beatitudinē per qđ
vita corporalis sustentat; et etiā organice de-
seruit ad actū virtutū. vt dī phs. j. ethi.

Secunda est nēcitas ademptionis diuinorum.
qđ glorie qđ a solo deo h̄bi p̄nt et qđ p̄ nullus
est capax: nisi desideret et petat. Unde
Hod. Ad hoc peti se vult ut capaces eo qđ
dōp̄ sit qđ petūt. et Aug. Tota vita bo-
diani est sc̄m̄ desideriū: qđ desideras:
nō vides: sed desiderādo capax eris. Idō
nullū credim̄ ad salutē: nisi deo in uitāte
veniērūlū invitatiū nūli dō adiuuare bo-
na op̄artūlū nūli orante dei auxiliū p̄me-
teri. Sed forte qđrit aliquid An orō sit in p̄
cepto: Rūder Tho. in pl̄ib⁹ locis: vt in
iij. di. xv. Et. q. q. q. lxxxij. qđ oīo qđqđ est
in p̄cepto. Primo em̄ ad horas canonicas
temen̄ b̄ficiatiū z̄ in sac̄ ordīnib⁹ p̄stitu-
ti: et religiosi p̄fessi. Secundo tenet q̄libz p̄ se
oīare sp̄ualia p̄tendo. p̄ftrūlū cū grauer
tentat. Tertio p̄ proxio in casu nēcitas:
qđ p̄ aliū n̄ iuuarek in tētātōlō suis. h̄ me-
leete. Terciū locū habz illō Amb. Pafde
fame morientē. s. sp̄ualit̄. Si nō paup̄t/oc-
cidisti: s̄z h̄ difficile est sc̄ire. Idecirco lau-
dabile ē qđ aliquid freq̄nter etiā p̄ aliū oīet
gratia, et maxie in nēcitate p̄stitutis. Libr.
sup̄ Dat. Pro se orare nēcitas cogit: p̄ al-
tero aut̄ charitas frātūtar̄ horas. Multo
cior est at̄ ap̄d deū oīo nō quā nēcitas trā-
mittit: s̄z quā frātūtar̄ charitas p̄medat
Quarto dñic̄ dieb⁹: et p̄cipuis festi tenet
q̄libz orare ad p̄formāciū le mīstris ecclie
Tertia ē nēcitas evitatioñis p̄iculoꝝ qđ
vīz̄m̄a miserabilē dīcio subiecta ē: de qđ

bus multū elegans loqūt Aug. xxij. de ci-
ui. dei. c. xxi. Vide si vis. Lōsiderare qđ
pe debem̄ qđ in hac vita sum̄ qđ naute
trāsfrerātes. Eccl. xliv. Qui nauigāt ma-
re enārrēt pericula ei?. Itē vt p̄egrinā per
desertū transeutes. qđ. Lox. v. qđam̄ sum̄
in corpe p̄egrinām̄ a dño. Itē vt milīq
tes in cāpo dimicātes Job. vii. Dilitia
est vita hoīs sup̄ terrā. Prop̄f hec p̄icula
et multo fortis pro p̄icula extremo futu-
ro orare debem̄. Lu. xxi. Vigilate itaq
om̄i tpe grātes vt digni habeamini effu-
gere hec oīa que futura sunt et stare aī fa-
ciē filiū hōis. Et videt in om̄i desolatōne
et p̄icula recurrēdūt esse ad oīōnem. sc̄di
p̄ra. t. Lū ignoramus quid agere debea-
mus h̄ solum residui habem̄ vt oīulos
nos dirigam̄ ad te. Diligēter ergo attē-
tis periculis qđbus p̄tinue subiacem̄ p̄ti-
nue clamare dō vnuiquisq; ad deū. d. H̄e
in adiutorium meū intende. Eremplū
Dat. viij. Discipuli vidētes p̄iculum
maris clamauerūt dicētes. Dñe. r̄c. Salu-
ua nos perim̄. qđ er a nob̄ cōtinue dōm̄
est qui in tātis miserijs sumus: qđrum p̄si-
dgatio cū diuine liberalitatis recogniti-
one nos efficaciter horrari debet ad oīan-
dum. Un Hugo de sc̄o victo. i. li. de vir.
orādi. Quo studio et quo affectu a nob̄ orā-
dus sit de⁹ ex n̄a miseria simb̄ et ei⁹ miseri-
cordia cōsiderare possimus. In cōside-
ratōne n̄e miserie discamus qđ nob̄ ne-
cessitatem petere. In cōsideratōne p̄o diuine
misericordie qđ fiducialē debem̄ postulare
Lōsideremus qđ sit brevis vita n̄a qđ sit
via lubrica qđ sit mors incerta. Lōsideret
vnusq; mala sua p̄pria. Et dū erumaz
huius vite cōsiderat: que sit etiā celestis
patrie suavitas attendat. Hec ille

Tertius artis. Aud. r̄c. Lanete ne
pp̄i negligētiam orādi i p̄iculis et mi-
serijs remaneatis. Lex dicit. Si quis sua
culpa eget. indigū est ei subuenire. ff. de⁹
positi. l. Bona fides. ar. ad hoc oīpositū
lxxvij. diss. c. Non satie. Pone casu de eo qđ
fame et frigore p̄icitans negligit petere
auxilium cu tamē moneat petere et acci-
pere. Expone et applica notādo illud sc̄n.
Turpis est iactura qđ negligētiam fit.

Sermo quintus

dd

